

stemmeret; Fraulein Schwimmer; Dr. A. Munch Petersen fra Danmark samt mange andre Venner af Kvindesagen.

Kina.

(Vi har oversat Mrs. Chapman Catt's interessante Artikel om de kinesiske Kvinder fra Woman's Journal i »Kvindernes Blad«, 30. Oktbr. og vil her delvis give den sammentrængte Artikel fra »Jus Suffragii«.

Kineserindernes Stilling er vel kendt, og vi vil her kun pege paa de vigtigste Kendsgerninger, for at Læserne af »Jus Suffragii« desto bedre maa forstaa, hvor fænomal deres »Oprejsning« nu er.

Naar de er fem Aar — i den Periode, hvor Børn ellers er lykkeligst — maa disse Smaapiger lide de Fordømtes Kvaler i Helvede for at deres naturlige Fødder maa blive til unyttige Klumper, kaldet: »gyldne Lilier«, fordi de ikke paa anden Maade engang kan blive gifte. Naar Legemets Tortur er overstaaet, kommer Ægteskabet, og dette er i Reglen fulgt af en Sjælepinsel, der er ligesaa frygtelig. En Kineser fortalte os, »at der aldrig har været noget saadant som et lykkeligt Ægteskab i Kina. Det var helt ukendt«. Om Hustruen ikke blev Moder til en Søn, havde Ægtemændene Lov til at tage en Konkubine, og om de var rige nok, kunde de tage saa mange de vilde. Præsident »Juan Shih Kai« har tretten. Skolelærdom var en lukket Bog for Gennemsnitskvinderne, som aldrig har forladt Hjemmet af gode Grunde. Reduceret til absolut økonomisk Afhængighed, berøvet social og industriel Frihed og bragt til at lide en saadan fysisk Tortur, at almindeligt Friluftsliv var umuliggjort for dem og følgelig af Vækst mindre end Mændene, har Kineserinderne kun kendt Livets haarde Side. Men Racen er bleven og vil fremdeles blive straffet for dens Brøde mod Naturen. Den gjorde Eremiter ud af sine Kvinder og tabte snart sin Plads blandt Verdens store Nationer i fjerne Tider og blev selv isoleret. Mændene blev kvindagtige, og saaledes er de endnu. Ingen Fremmed kan besøge Landet, uden at denne Kendsgerning maa paatrænge sig ham.

I en hel Generation har Undervisning og Skolegang faaet sit Indpas blandt Kineserinderne og Haabet om forbedrede Vilkaar har løftet sit Hoved. I Nærheden af Canton har de unge Kvinder rejst sig til Modstand paa den eneste Maade de kunde. I nogle Aar er: »Selvmordsklubber« taget til i Antal. Disse er hemmelige Selskaber, og de unge Piger, som danner dem, forpligter sig til ikke at

leve i det Ægteskab, som Landets Skikke foreskriver. Om et Klubmedlem ikke kan overtale sine Forældre til at give hende frit Valg af hendes Ægtefælle eller Fritagelse for Ægteskab, til hun finder en Mand hun selv synes om, maa hun altsaa lade Ægteskabet foregaa. Efter tre Dages Forløb har Bruden altid Tilladelse til at vende tilbage til sit Hjem for at besøge Moderen; og hun benytter sin Frihed til at begaae det Selvmord, hun havde bestemt sig for at gøre. En stor Del unge Piger har gjort denne tragiske Protest mod de nuværende Skikke, og dette har upaatvivlelig gjort sin Indvirkning paa Befolkningens Medfølelse.

Da Forberedelserne til Revolutionen blev gjort ved et hemmeligt Selskab, som kaldtes »Tung Ming Hui« blev Kvinder opfordrede til at deltage deri. Det var den første Gang i Aarhundreder, at Kvinder blev anerkendte som intelligente, menneskelige Væsener, hvis Meninger og Arbejde var noget værd. Kvinderne — især Studenterne blandt dem — flokkede sig i Foreninger, stolte og glade for den Frihed og Lejlighed de fik til at arbejde for Fremskridt. De arbejdede som Trojanere og udførte det samme, som man forlangte af de mandlige Medlemmer. Mange blev arresterede paa den blotte Mistanke og henrettede. Mange udviklede en stor oratorisk Evne og var blandt de mest virkende Fremskridtsarbejdere. Da det trak sammen til Revolutionen dannede disse Kvinder »Vove at dø« — Klubber og smuglede Vaaben og Ammunition ind i Kina. Hver Kvinde som gjorde dette risikerede sit Liv, men ingen af dem forlod sin Plads. Siden gjorde de i stort Antal frivillig Tjeneste som Soldater. De blev bevæbnede og trænerede. De flygtede fra Skole og Hjem for at være med. Det har ikke været os muligt at faa Antallet af vide paa disse »Amazoner«, som de blev benævnedes, men sandsynligvis har der været mellem to og fire Tusind. Mange af disse unge Kvinder blev dræbte. De »vovede at dø« for deres Land. Naar vi tager i Betragtning den Konvention som omgiver de unge Kvinder i alle Lande og dobbelt saa meget i Kina, som i Europa, kan man forstaa, at baade Modet og Villien til at gøre denne Tjeneste har været stort. Og naar man veed, at Formaalet herfor var at skaffe Kina en bedre Regering, maa man anerkende det. Alle siger mig, at disse unge Piger var Døtre af gode Familier og særdeles velopdragne. Jeg har mødt adskillige af dem og fundet dem henrivende og kvindelige. Næsten alle disse Piger begyndte deres Carriere med indsnævrede Fødder, men under Indflydelse af et videre Syn, fjernedes Båndagerne, førend de »gyldne Lilier« var blevne helt vanskabte. Uagtet de ikke var normale,

forlangte de unge Piger dog: at gøre lige Tjeneste med Mænd.

Da Krigen var forbi forandrede de deres »Vove at dø« Klubber til Kvinde-Valgrets-Klubber og forlangte lige Stemmeret i den nye Republik. De raisonnerede klogt nok: at hver Lov og hver Skik Kvinder angaaende var uretfærdig, og at Kvinder selv bedst, forstod, hvad der gavnede dem. De har ikke ladet nogen Lejlighed til at blive tilkendt en Stemme ubenyttet. De har meldt sig ved Constitutionens Forsamling og ved Nationalraadet. De har været hos Præsidenten og hos Regeringen. Deres politiske Klogskab og praktiske Syn fylder mig med Forbauselse. Og de har ikke lært deres Visdom fra Vestens Blade, thi kun faa af dem kan læse andet end Kinesisk. Der er mange Klubber i Kina og nogle Tusinde Kvinder, som stræber efter at faa Stemmeret.

Det er muligt de vil træde ind i Alliancen og sende Delegerede til Budapest. Ialfald vil de sende en Rapport og forsøge at samle Kendsgerningerne i deres »ny — oplevede« Historie, som nu drukner i den Taage af Tvivl, som ombølger alt, hvad der er kinesisk.

Carrie Chapman Catt.

Kvindevalgretsklubben.

afholder Møde Onsdag den 27. November i Hotel Kongen af Danmark Kl. 8 Aften.

Directeur Berner fra China — hvis Frue er blevet et æret Medlem af vor Klub — har lovet at fremvise (ved Hr. Hoffotograf Elfeldt) en Række Lysbilleder fra Rejsen mellem Middelhavet, Suez, China og Japan i rig Afveksling, og det er til denne Rejse, til hvilken Hr. Berner har lovet at afgive oplysende Forklaringer, at vi indbyder vore Medlemmer. Vi haaber at Pladserne i vor Sal vil blive fuldt optagne.

Nye Medlemmer kan indmeldes.

Bestyrelsen.

Næste Nummer af dette Blad vil udkomme sidst i November.

Udgiveren.

Redigeret af Fru Johanne Minter, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke, Kbhvn.